

487

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1948 r.

w sprawie wejścia w życie art. 8 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym oraz w sprawie specjalnego nadzoru podatkowego i odrębnego postępowania podatkowego odnośnie niektórych towarów.

Na podstawie art. 34, 35 i 36 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), art. 74 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) i art. 33 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 173 oraz z 1948 r. Nr 36, poz. 248 i Nr 52, poz. 413) zarządzam, co następuje:

§ 1. Jako dzień wejścia w życie przepisów art. 8 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) oznacza się dzień 1 stycznia 1949 r.

§ 2. W zakresie wytwarzania i poszczególnych jego faz, a także w zakresie przerobu, zużycia, magazynowania, przewozu oraz sprzedaży towarów, jak również ich półwyrobów, namiastek i ekstraktów, o których mowa w art. 8 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), oraz cukru, kwasu węglowego i bibułki do palenia tytoniu stosuje się odpowiednio — do czasu nowego uregulowania — przepisy:

- 1) art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 9, 13, 14, 18 ust. 2, art. 20 ust. 2, art. 23, 29, 30 ust. 1, art. 31, 32, 36—39, 41—47, 49, 55, 56, 57 ust. 2—5, art. 58—63, 64 ust. 2—4, art. 67 ust. 2 i 3, art. 68, 70—72, 76, 77, 78 ust. 3 lit. a), art. 81—83, 88 ust. 1, art. 94, 95, 99—101, 105—107, 112—115 i 121—125 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. zawierającego prawo akcyzowe (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 122),
- 2) art. 6—27, 29—32, 34 ust. 1, art. 35—46, 48, 49, 50 ust. 1 i art. 51—57 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 123).

§ 3. Uchyła się:

- 1) a) art. 14, 22 ust. 2 i 4, art. 23 ust. 3 i 4, art. 24, 42 ust. 1 oraz art. 43 i 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym

(Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 63, poz. 586, z 1933 r. Nr 84, poz. 615, z 1934 r. Nr 96, poz. 863 i Nr 110, poz. 976, z 1935 r. Nr 96, poz. 599, z 1938 r. Nr 21, poz. 168, z 1934 r. Nr 9, poz. 45 i Nr 12, poz. 65, z 1945 r. Nr 12, poz. 67 i Nr 31, poz. 185, z 1946 r. Nr 64, poz. 355 oraz z 1947 r. Nr 29, poz. 122),

- b) art. 8 ust. 2, art. 17 ust. 1, 4 i 5 i art. 18 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej powołanego pod a) — o ile dotyczą opłaty monopolowej,
- 2) art. 9 i 10 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr 47, poz. 409, z 1925 r. Nr 19, poz. 137 i Nr 83, poz. 569, z 1932 r. Nr 26, poz. 240 i z 1933 r. Nr 84, poz. 617) — o ile dotyczą opłaty monopolowej,
- 3) § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 117, poz. 1043, z 1927 r. Nr 101, poz. 873 i z 1932 r. Nr 52, poz. 497) — o ile dotyczy opłaty monopolowej,
- 4) a) art. 4 ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45),
b) art. 7 i 17 pkt 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. powołanej pod a) oraz art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 12) — o ile dotyczą opłaty monopolowej,
- 5) art. 3, 13 ust. 3 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) — o ile dotyczą opłaty monopolowej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

488

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1948 r.

w sprawie wejścia w życie przepisów art. 9 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym oraz w sprawie obowiązku podatników odrębnego ujawniania w księgach: zakupu, produkcji oraz sprzedaży niektórych towarów i wyrobów.

Na podstawie art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) oraz art. 29 i 74 ust. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu

podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządzą, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

- 1) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413),
- 2) określenie „rozp. księg.“ — oznacza rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych wydane co do §§ 2 — 11 w porozumieniu z Ministrami Przemysłu oraz Apropozycji i Handlu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 65, poz. 365, z 1947 r. Nr 73, poz. 466 oraz z 1948 r. Nr 31, poz. 203),
- 3) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Jako dzień wejścia w życie przepisów art. 9 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) oznacza się dzień 1 stycznia 1949 r.

§ 3. 1. Podatnicy, prowadzący obok sprzedaży w stanie niezmienionym towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1, również sprzedaż innych towarów, obowiązani są wykazywać w księgach handlowych ilościowo oraz wartościowo zarówno zakup, jak i sprzedaż towarów wymienionych w art. 9 ust. 1, odrębnie od zakupu i sprzedaży innych towarów.

2. Podatnicy, trudniący się wytwarzaniem lub przerobem towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. b) lub h), obowiązani są ponadto odrębnie wykazywać w księgach handlowych:

- 1) ilościowo — przychód, rozchód i stan:
  - a) towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. b) i lit. h), nabytych dla celów wytwarzania lub przerobu,
  - b) wytworzonych lub przerobionych wyrobów, półwyrobów i produktów ubocznych,
- 2) wartościowo:
  - a) zakup dla celów produkcyjnych wymienionych wyżej towarów,
  - b) sprzedaż wyprodukowanych lub przerobionych z tych towarów wyrobów i półwyrobów.

3. Przepisy powyższe nie zwalniają podatników, o których mowa w ust. 1 i 2, od innych obowiązków w zakresie ujawniania zakupu, produkcji i sprzedaży, wynikających z rozp. księg., a w szczególności z §§ 5, 6 i 6a rozp. księg. oraz z innych przepisów prawnych.

§ 4. Obowiązek odrębnego ujawniania zakupu i sprzedaży w stanie niezmienionym towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1, jak również obowiązek odrębnego wykazywania zakupu towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. b) i lit. h), oraz sprzedaży wyrobów z nich wytworzonych lub przerobionych, dotyczy również podatników, prowadzących księgi uproszczone, przewidziane w § 25 rozp. księg., z tą różnicą, iż podatnicy ci nie mają obowiązku

wykazywania ilości zakupionych oraz sprzedanych towarów.

§ 5. Zakup wymienionych w art. 9 ust. 1 towarów, bez względu na to, czy dokonywany jest celem zbycia tych towarów w stanie niezmienionym, czy też celem wytwarzania lub przerobu z nich wyrobów, powinien być wykazywany odrębnie od zakupu innych towarów, również przez podatników, prowadzących księgi podatkowe Nr 1.

§ 6. 1. Podatnicy, prowadzący sprzedaż towarów wymienionych w art. 9 ust. 1 lub prowadzący sprzedaż wyrobów, wytworzonych lub przerobionych z towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. b) i lit. h), obowiązani są niezależnie od rodzaju prowadzonych ksiąg — na każdą sprzedaż tych towarów lub wyrobów wystawiać odrębne rachunki, zawierające dane, wymienione w art. 86 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym; rachunki te mogą nie zawierać danych co do imienia, nazwiska oraz adresu nabywcy w przypadkach, gdy sprzedaż nie została dokonana w większych ilościach.

2. Obowiązek wystawiania odrębnego rachunku nie dotyczy towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. n), jeżeli towary te sprzedawane są w ramach przedsiębiorstwa gastronomicznego do spożycia na miejscu w lokalu przedsiębiorstwa.

3. Kopie rachunków, o których mowa w ust. 1, powinny być wyodrębniane spośród innych dowodów i przechowywane oddzielnie; poza tym dla rachunków tych powinna być prowadzona oddzielna numeracja; w przypadku wystawiania rachunków w blokach rachunkowych, dla transakcyj wymienionych w art. 9 ust. 1 powinny być prowadzone bloki oddzielne. Obowiązek wyodrębniania rachunków oraz oddzielnego ich przechowywania dotyczy, jeżeli chodzi o podatników sprzedających wyroby, wytworzone lub przerobione z towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1 lit. b) i lit. h), także tych przypadków, gdy artykuły te stanowią jedynie część składową wyrobu wytworzonego lub przerobionego poza tym z materiałów nie wymienionych w art. 9 ust. 1; wystawianie w tym przypadku jednego rachunku na całość wyrobu czyni zadość przepisowi ust. 1.

§ 7. 1. Podatnicy, o których mowa w § 6, obowiązani są sporządzić na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w dwóch egzemplarzach spis ilościowy i wartościowy towarów oraz wyrobów, wymienionych w art. 9 ust. 1, posiadanych w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa; wycena tych towarów powinna być dokonana według ceny kosztu własnego lub — w przypadku niemożności jej ustalenia — według ceny rynkowej; jeden egzemplarz spisu należy przedłożyć właściwemu urzędowi skarbowemu (rewizyjnemu) w terminie jednego tygodnia od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Wymienione w art. 9 ust. 1 towary i wyroby powinny być również odrębnie wykazywane w corocznie sporządzanych — w myśl obowiązujących

przepisów prawnych — inwentarzach lub spisach remanentowych.

§ 8. Podatnicy, o których mowa w § 6, obowiązani są wykazywać w deklaracjach na zaliczki miesięczne na podatek obrotowy zakupy towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1, oraz obroty ze sprzedaży tych towarów, jak również obroty ze sprzedaży wyrobów wytworzonych lub przerobio-

nych z towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1, lit. b) i lit. h), odrębnie od zakupów i sprzedaży innych towarów lub wyrobów.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

489

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1948 r.

o organizacji i zakresie działania komisyj odwoławczych przy izbach skarbowych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wykonawczych (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 12, poz. 64 oraz z 1946 r. Nr 34, poz. 209) zarządzam, co następuje:

§ 1. W okręgu każdej izby skarbowej tworzy się komisję odwoławczą do rozstrzygania odwołań:

- 1) osób fizycznych i spadków nieobjętych od wymiarów podatków: obrotowego, dochodowego i nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, dokonanych przez urzędy skarbowe bądź przez komisje obywatelskie,
- 2) podatników od decyzji urzędów skarbowych i urzędów rewizyjnych, ustalających wysokość zobowiązania podatkowego na podstawie orzeczeń obywatelskich komisji podatkowych.

§ 2. 1. Komisje odwoławcze powołuje się na okres trzyletni. Minister Skarbu może tę kadencję przedłużyć na następne trzy lata.

2. Minister Skarbu może rozwiązać komisję odwoławczą przed upływem kadencji i zarządzić ponowne jej ukonstytuowanie.

3. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego oraz 36 członków i tyluż zastępców. Przewodniczącym komisji odwoławczej jest dyrektor izby skarbowej, który może powierzać przewodniczenie komisji lub sekcji komisji pracownikowi podległej izby skarbowej.

4. Minister Skarbu mianuje 18 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów mających miejsce zamieszkania w okręgu izby, a przedstawionych przez dyrektora izby skarbowej, oraz powołuje 18 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów, przedstawionych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej w podwójnej ilości przez:

- 1) wojewódzkie rady narodowe (rady narodowe m. st. Warszawy i m. Łodzi),
- 2) okręgowe komisje związków zawodowych (w m. st. Warszawie — Radę Związków Zawodowych),
- 3) centralne zarządy przemysłów państwowych, mające siedzibę na terenie danej izby skar-

bowej, oraz wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej,

- 4) Związek Samopomocy Chłopskiej,
- 5) Centralny Związek Spółdzielczy,
- 6) izby przemysłowo-handlowe,
- 7) izby rzemieślnicze,
- 8) organizacje właścicieli nieruchomości budynkowych,
- 9) instytucje samorządu zawodowego (rady adwokackie, izby lekarskie, lekarsko-dentystyczne, lekarsko-weterynaryjne itp.).

Połowa kandydatów przedstawianych przez dyrektora izby skarbowej oraz kandydaci przedstawiani za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej przez izby, organizacje i instytucje, wymienione w pkt 6), 7), 8) i 9) — powinni być podatnikami podatku obrotowego lub dochodowego.

5. Członek komisji (zastępca) może być mianowany (powołany) ponownie na następną kadencję.

§ 3. Ilości kandydatów na członków komisji i na zastępców członków przypadające na poszczególne rady, komisje, centralne zarządy przemysłów państwowych i wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej, związki, izby, organizacje i instytucje samorządu zawodowego (§ 2 ust. 4) ustala na każdą kadencję dyrektor izby skarbowej po zasięgnięciu opinii tych rad, komisji, centralnych zarządów przemysłów państwowych i wojewódzkich oddziałów Państwowej Centrali Handlowej, związków, izb, organizacji i instytucji.

§ 4. Jeżeli kadencja komisji odwoławczej nie zostanie przedłużona (§ 2 ust. 1), dyrektor izby skarbowej przed dniem 1 września roku, w którym kończy się kadencja komisji odwoławczej, zawiadamia wymienione w § 2 ust. 4 rady, komisje, centralne zarządy przemysłów państwowych i wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej, związki, izby, organizacje i instytucje samorządu zawodowego o ustalonej dla nich ilości kandydatów na członków oraz wzywa je do przedstawienia w wyznaczonym co najmniej jednonieściennym terminie kandydatów na członków i na zastępców członków w podwójnej ilości.